

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Tdo/22/2016
Identifikačné číslo spisu: 2313011054
Dátum vydania rozhodnutia: 28.02.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Daniel Hudák
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:2313011054.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Daniela Hudáka a sudcov JUDr. Štefana Micháliku a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí konanom 28. februára 2017 v Bratislave v trestnej veci obvineného Z. F. zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona, o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave zo 14. augusta 2014, sp. zn. 6To 53/2014, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného Z. F. s a o d m i e t a.

Odôvodnenie

Prvostupňový súd uložil obvinenému podľa 188 ods. 2, § 36 písm. j/, písm. l/, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere sedem rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd uložil obvinenému povinnosť uhradiť spôsobenú škodu spoločnosti Slovenská pošta, a.s. vo výške 1 335 €.

Proti prvostupňovému rozsudku podal odvolanie obvinený do výroku o treste, ktoré Krajský súd v Trnave uznesením, sp. zn. 6To 53/2014, zo 14. augusta 2014 zamietol.

Obvinený podal 14. septembra 2015 dovolanie proti druhostupňovému rozhodnutiu z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. V písomných dôvodoch dovolania obvinený uviedol, že napáda nezákonnosť vyšetrovacieho orgánu príslušníkov Policajného zboru Slovenskej republiky, sekcie kontroly a inšpekčnej služby ministerstva vnútra (ďalej len „Inšpekcia“), ktorá vykonala vyšetrovanie aj v jeho veci. Úkony, ktoré boli vykonané Inšpekciou sa premietli do vyšetrovacieho spisu (tvorili podklad na podanie obžaloby, o ktorej súd rozhodoval), a to napriek tomu, že Inšpekcia nie je orgánom činným v trestnom konaní, a preto akékoľvek závery použité na základe takýchto konštatovaní v trestnom spise je nutné považovať za nezákonné. Prípravné konanie v jeho veci vykonávané Inšpekciou je preto

nezákonné ako aj konanie, ktoré napadnutým rozhodnutiam predchádzalo, chybné a nemôže byť podkladom pre podanie obžaloby.

Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil vo veci porušenie zákona, zrušil uznesenie Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 6To 53/2014, zo 14. augusta 2014, aj rozsudok Okresného súdu Galanta, sp. zn. 1T 160/2013, z 5. marca 2014 a zrušil aj uznesenie o vznesení obvinenia. Dňa 24. septembra 2015 bolo súdu doručené doplnenie dovolania, ktoré napísal obvinený. V podstate v doplnenom dovolaní sa uvádzali, tie isté skutočnosti ako v dovolaní podanom prostredníctvom obhajcu.

V doplnenom dovolaní z 12. novembra 2015, zaslal obvinený odpoveď z Ministerstva vnútra Slovenskej republiky a kancelárie verejného ochrancu práv na jeho otázky ohľadne zákonnosti Inšpekcie a nariadenie Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 57 z 27. augusta 2007 a č. 117 z 27. augusta 2010. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 1 To 4/2015, a sp. zn. 1 To 1/2015, judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril okresný prokurátor v Galante. V písomných dôvodoch okresný prokurátor poukázal na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. Tpj 62/2015, z 29. septembra 2015, z ktorého je nepochybné, že Inšpekčná služba je súčasťou Policajného zboru ako služba aj útvar tohto zboru pri činnosti inšpekčnej služby ide o výkon pôsobnosti Policajného zboru pri odhaľovaní a vyšetrovaní trestných činov, a to prostredníctvom policajtov. Vyšetrovateľ Policajného zboru služobne zaradený do inšpekčnej služby je policajtom v zmysle § 10 ods. 8 písm. a/ Tr. por. a poverený príslušník zaradený do Inšpekcie, policajnej služby je policajtom v zmysle § 10 ods. 8 písm. c/ T. por.

Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 382 ods. 1 písm. c/ Tr. por. odmietol dovolanie obvineného.

Dňa 27. novembra 2015 bolo prvostupňovému súdu zaslané doplnenie dovolania, s ktorým boli zaslané nariadenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 57 z 27. augusta 2007 a č. 117 z 27. augusta 2010. Poukázal na to, že sekcia Inšpekčnej služby je podriadená priamo ministrovi vnútra, je nezávislá od polície a existuje mimo štruktúr Policajného zboru, čo je podľa jeho názoru nezákonné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prípisom z 18. decembra 2015 vec vrátil prvostupňovému súdu, aby vyzval obvineného (obhajcu), aby konkretizoval, v čom je naplnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. a doručil podané dovolanie na vyjadrenie poškodenej strane.

Obvinený prostredníctvom obhajkyne doplnil dovolanie 12. januára 2016 a uviedol, že naplnenie dovolacieho dôvodu spočíva v tom, že v trestnom konaní je možné použiť len dôkazy získané zákonným spôsobom a v jeho prípade vyšetrovateľa riadi sekcia kontroly a Inšpekčná služba Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, ktorá nie je orgánom činným v trestnom konaní, a preto ňou získané dôkazy nemôžu byť podkladom pre podanie obžaloby a následne súdne konanie.

V ďalšom vyjadrení prokurátor okresnej prokuratúry v Galante z 12. februára 2016 uviedol, že sa pridrižiava písomného vyjadrenia, ktoré bolo Okresnému súdu Galanta doručené 20. októbra 2015.

Spis bol predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky 8. marca 2016. 14. apríla 2016 bola Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky doručená žiadosť obhajkyne obvineného JUDr. Lucii Gašpírikovej o oslobodenie od povinnosti obhajovania zo 6. apríla 2016 spolu s rozhodnutím Slovenskej advokátskej komory č. 331/806/16 z 10. marca 2016, z ktorého vyplýva, že JUDr. Lucia Gašpíriková má pozastavený výkon advokácie s účinnosťou od 10. marca 2016.

Opatrením z 29. apríla 2016 podľa § 43 ods. 1 Tr. por. bolo zrušené opatrenie o ustanovení obhajkyne JUDr. Lucii Gašpírikovej a podľa § 40 ods. 2 Tr. por. s poukazom na § 373 ods. 1 Tr. por. bol odsúdenému Z. F. ustanovený obhajca JUDr. Tibor Timár.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky na podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 2 písm. a/, písm. h/ Trestného poriadku), bolo podané prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Trestného poriadku), osobou oprávnenou (§ 369 ods. 2 písm. b Trestného poriadku), v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku), na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku) a že obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 ods. 1 Trestného poriadku).

Najvyšší súd zistil, že dovolanie obvineného Z. F. nie je opodstatnené, pretože je zrejmé, že nie sú splnené podmienky dovolania a poznamenáva, že v zmysle § 385 Trestného poriadku je dovolací súd viazaný dovolacími dôvodmi, ktoré sú v ňom uvedené, z čoho vyplýva, že táto viazanosť sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Trestného poriadku) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Trestného poriadku z hľadiska ich hodnotenia (R 120/2012 - I).

S ohľadom na uvedené nebol najvyšší súd oprávnený preskúmať iné v dovolaní označené porušenia zákona, ktoré nezodpovedajú vymedzenému dovolaciemu dôvodu, pretože by si tak atrahoval prieskum právoplatného rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania nad rámec návrhu dovolania, čo by znamenalo prekročenie právomoci vyplývajúcej mu zo zákona (§ 385 Trestného poriadku) a Ústavy Slovenskej republiky (článok 2 ods. 2).

Podľa § 371 ods. 4 Tr. por. dôvody podľa odseku 1 písm. a/ až písm. g/ nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti. Podnet podľa odseku 3 nemožno použiť na podanie dovolania, ak ho podala osoba uvedená v § 369 ods. 2 alebo 5, namietaná okolnosť bola tejto osobe známa už v pôvodnom konaní a nebola namietaná najneskôr v konaní pred odvolacím súdom.

Obvinený Z. F. podanie odvolania voči prvostupňovému súdu odôvodnil 25. apríla 2014. V odvolaní uviedol, že odvolanie smeruje do výroku o treste (Na hlavnom pojednávaní 27. novembra 2013 urobil vyhlásenie o vine a súd podľa § 257 ods. 7 Tr. por. prijal vyhlásenie obvineného, ktorý v plnom rozsahu priznal trestnú činnosť uvedenú v obžalobe Okresnej prokuratúry Galanta, sp. zn. 3Pv 520/2013, pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák.). V odvolaní poukázal na znalecký posudok vo veci, žiadal, aby odvolací súd bral do úvahy, že je u neho prítomná plne rozvinutá duševná choroba, v dôsledku čoho má zníženú ovládaciu schopnosť a žiadal, aby mu bol uložený mimoriadne znížený trest pod dolnú hranicu zákonom určenej trestnej sadzby podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. v spojitosti s § 39 ods. 3 písm. d/ Tr. zák.

Neuviedol v odvolaní žiadne skutočnosti, ktoré by smerovali v prípravnom konaní k nezákonnosti vyšetrovania inšpekciou ministerstva vnútra.

Zo spisového materiálu mal Najvyšší súd Slovenskej republiky preukázané, že v predmetnej veci obvinený už raz podal dovolanie 11. júna 2015 z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného na neverejnom zasadnutí konanom 12. augusta 2015 podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Tak isto neuviedol skutočnosti, týkajúce sa Inšpekcie ministerstva vnútra ani v dovolaní ako to vyplýva v odôvodnení uznesenia dovolacieho súdu.

Napriek výzve Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, aby obvinený konkretizoval naplnenie dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., obvinený nekonkretizoval čím predmetný dovolací dôvod mal byť naplnený, len všeobecne uviedol, že právo na obhajobu je potrebné chápať ako vytvorenie podmienok pre plné uplatňovanie práv, procesných práv obvineného a jeho obhajcu.

Obvinený si bol vedomý toho, že dovolanie podľa § 257 ods. 5 Tr. por. je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním podľa § 371 ods. 1 písm. c/, a preto v dovolacom konaní uplatňoval dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., ktorý nezodpovedá skutočnostiam, ktoré obvinený uviedol v ním podanom dovolaní.

Z hore uvedených dôvodov preto Najvyšší súd Slovenskej republiky postupoval v súlade s ustanovením § 371 ods. 4 Tr. por. a dovolanie obvineného ako nedôvodné odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.